OMAHA.

The Bohemian Weekly

"POKROK ZAPADU"

"PROGRESS OF THE WEST"

is a good and cheap advertising medium for the City of Omaha's businessmen, there being in Omaha over 100 families of the Bohemian Nationality reading it.

RATES OF ADVERTISING.

Local Notices 20cts per line, by the month 10 cts. Single insertion not less than 40cts.

Standing advertisements

one square yearly		$12.00
,, ,,	6 month	$ 7.00
,, ,,	3 ,,	$ 4.00
,, ,,	1 ,,	$ 1.50

Larger spaces by special contract.

☞ Business cards $15.00 a year.

Jízda drah v Omaha.

DO OMAHA.		Z OMAHA.	
UNION PACIFIC.			
Daily Express	3:00 odp.	11:30 rano	
Daily Mixed	9:00 r	5:00 odp.	
Daily Freight	6:45 odp	5:00 rano	
,,	3:30 ,,	6:45 ,,	
DRÁHA BURLINGTONSKÁ.			
Express	10:00 rano	3:15 odp	
Mail*	10:40 odp.	5:10 rano	
CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC.			
Mail	*10:40 odp	*5:30 rano	
Express	10:00 rano	3:15 odp	
CHICAGO & NORTHWESTERN.			
Mail	*10:40 odp	*5:10 rano	
Express	10:00 rano	3:15 odd.	
KANSAS CITY, ST. JOE & C. BL.			
Morning Express	10:00 rano	5:30 Odp	
Evening Express	6:40 odp	2:50 odp	
OMAHA N. WEST. & SIOUX CITY & PACIFIC.			
Mail Express	*2:15 odp	*8:15 rano	

* Vyjma neděle.

POŠTOVNÍ HODINY.

Psaní přijímají se denně:

Pro západ	do 11 hodin rano.
Pro východ	do 4:30 odp.
Pro jih	do 4:30 odp.
,, jih	do 10 hod. odp.
Pro sever	do 7:45 rano.

V neděli otevřena se pošta od 12 do 1 odp.

Psaní přichazí denně:

Ze západu	2:20 odp.
Z východu	11:00 rano
,, jihu	3:00 odp.
,,	7:00 ,,
Ze severu	2:50 ,,

C. E. Yost, poštmistr.

OBCHODNÍ PŘEHLED.

POKROK ZAPADU

Týdenník politický, poučný a zábavný, vychází každe úterý v Omaha, Neb. Předplatné jen $2.50 ročně, ...$1.50 půlletně, ...50ct. čtvrtletně, s poštovní zasilkou.

Tiskarna a redakce nalezá se na **Farnham ul. č. 138.** mezi 9. a 10.

☞ Adresa jest:

„Pokrok Západu",
OMAHA, NEB.

TYDENNÍK

OMAHA WEEKLY BEE

vychazí ve středu, a stojí $2.00 na rok.

THE OMAHA DAILY BEE.

Denní list, redigovaný a vydávaný od **E. Rosewatra,** největší a nejlepší list v Nebrasce, stojí jen $7.00 na rok. — 15 cts. na týden

POKROK ZAPADU

(="PROGRESS OF THE WEST".)

A Bohemian Weekly.

Office: 138 Farnham Str.

The "Pokrok Zapadu" is the only Bohemian paper in the State. It circulates in every city and county, and business men will find in as excellent advertising medium.

RATES OF ADVERTISING:

one Square yearly	$12.00
,, ,, 6 Months	7.00
,, ,, 3 ,,	4.00
,, ,, 1 Month	1.50

☞ *Larger spaces by special contract.*

Český hostinec,

v němž přichozí nalezenou vlasteneckého přivítání a obsloužení, drží

VÁCLAV KUČERA,

na 13. ulici, v předměstí zvaném "Praha".

OMAHA, NEB.

Ptejte se na "BOHEMIAN HALL".

Česká chutná strava, výborné pivo, lihoviny a doutníky.

Přízní krajanů odporučuje se a uctou

V. KUČERA.

Franty Pivoňky

NOVY HOSTINEC ČESKY

V OMAHA, NEB.,

vedle nádraží dva bloky od nového vystřihovacího domu,

☞ *roh 7. a Johnson ulice*

Krajané budou obslouženi vždycky nejlepšími pokrmy, nápoji a doutníky všeho druhu. POŘADU stran pozornosti a krajin poťa ochot hostinsky z vlastní zkušenosti. (9)

Dům na prodej.

Cena mírná!

Dům ten jest 18 střevíců široký a 43 dlouhý, v něm zařízen pěkný salon s kuželníkem a 5 světnic obydlených, a jest teprv pět roků starý.

Koupěchtivi ať se hlásí u

Josefa Wasska,
BELLE PLAINE, Benton Co., Ioa

Dobrý kovář, který vyhoví též dobře potřebám zámečnickým a plechařským, přeje si věděti, nasel-li by v některé osadě české v Nebrasce dobrého místa. Kdo by mohl mu poraditi, ať laskavě píše pod adresou

JOS. TICHÝ,
Jordan, Sand Creek, Minn.

Před časném šedivění a vypadávání vlasů se předejde užívá ním Halls Vegeteble Sicilian Hair Renewer, kterýžto lék jest neškodný a mnohými lékaři odporučený.

Žádný nechce být opálen; žádný také nechce platit za věci ničemné, k ničemu se nehodící. Buďte však jisti že nevyhodíte peníze, koupíte-li Wallace's Tonic Bitters. Je to jediná nejdokonalejší hořčina, jakáž nachází se v trhu, neboť kdo ji koupil, nikdo dosud neřekl, že nebyl s ní spokojen. Co tonik a povzbuzovatel chuti k jídlu, získala si jmena celosvětského. Zkuste ji. Prodává se ve všech lékárnách.

Básně.

O ČARODĚJI MERLÍNOVI.

Bretagnská pohádka.

„Pokoj a zdar buď na hradu,
vracím se pro svou náhradu,
vracím se zas, tu díla zdar —
pro krále harfu, drahý dar."

Tak mluvil k synu královu,
a syn ku králi poznovu,
vyslechnul slova jeho král
a s trůnu si zapanoval:

„Merlín má ještě zlata dost,
na pravici má drahý skvost —
pomoz mi k jeho prstenu
a dceru dám ti za ženu!"

A smuten přišel k mateři,
k matičce smutně hovoří:
„Co král byl svatě přislíbil,
o to mne znovu ošidil!"

„I to tě hochu málo truď,
zde ratolest ti na to buď,
z té malé skřínky ratolest
po každé straně listků šest,
šest lístků, celé živý lesk,
šest lístků jako zlata blesk.
Pro ty jsem klidu neměla,
po sedmi hájích hledala,
za sedmým hájem jejich moc
před sedmi lety sedmou noc.
Když kůry vyjdou s půlnoci,
ryšáček bude k pomoci,
nic ať tě hochu netrudí,
Merlín se pro dnes nezbudí."

A kůry pějou s půlnoci,
ryšáček pádí bez moci —
a nežli kůry dopěly,
se skvostem v dáli zmizeli.

V.

A sotva vyšel z šera den,
byl zas ku králi předveden,
a král ho vida v hradu svém,
div nezkamenělý úžasem,
a král i syn i s družinou
dal jinochu vyhranou;
však brzy pozval na novo
syna i starce na slovo
a mžikem přišel s dvojicí
syn v levo, kmet po pravici.

„Toť právem co jsem promluvil:
dnes tobě květe díla cíl —
však poslední to prosba již,
když poprosím, snad vyplníš;
a zmižeš-li oč poprosím,
pak budeš milým zetěm mým —
přisahám na své temeno,
půl země buď ti za věno!
Merlína, chci, bys poprosil,
by shátek váš sám zasvětil."

VI.

„Merlíne pěvče, kam spěcháš
v tom hadru, hrubšim nad rubáš?
staroušku, kam tak rozzloben,
na patě, hlavě obnažen,
kam vede cesta ulicí
Merlína starce s jehlicí."

„Však já si harfu vyhledám —
můj ráj, má harfa je ta tam! —
Svou harfu chci i s prstenem,
i prsten vzali s kamenem!"

„Merline starče, pláč utiš,
svou harfu opět uvidíš,
svou harfu opět uvidíš,
s harfou i prsten obdržíš.
Pojď ke mně starče do domu,
dobrého dám ti pokromu."

„Nežádám sobě pokoje,
nežádám krmi, nápoje,
dřív jídla, pití nevezmu,
až skvost i harfu naleznu."

„Staroušku, moudré slovo slyš,
svou harfu opět obdržíš —"
a žádala a prosila,
a slibovala, těšila
a těšila bez prodlení,
až vešel kmet do stavení.

A večer vyšel ze šera
a vnuk se vrátil z večera,
však div neztratil kotrbu,
Merlina spatřiv u krbu,
o ruku hlavu opřenou,
kmet Merlin s bábou stařenou!

„Mič, dítě, nic se nelekej,
ve tvrdých snách je čaroděj:
tři jabka snědl červená,
v popeli horkém pečená,
a jablek mých jen okusil,
a klesl v čáry mých to sil."

(Dokončení bude.)

Žert a pravda.

Londýnské „Times" vypravují, že na stanici Chapham Junction přišel po express tajemný koš adresovaný na ředitele stanice. Ten otevřev jej, nalezl v něm živého klučinu. Zalekl se a zdráhal se košík ten přijmouti. To vida strážce stanice, ihned se dítka ujal, že jej přijme za své, a dostal je i s košem. Přinesa jej domů, nelezl pod ním v plenkách poukázku na 800lb sterl. — Když se to řediteli dozvěděl, chtěl dítě zpět se vším co v koši bylo, strážce však to učiniti nechtěl. Jistě by matka dítka teď raději nechala je u strážce nežli u ředitele.

* * *

Když v kostele kostelník s almužnovým měšcem s rolničkou obcházel pobožné ovečky, přišel na spícího souseda, jemuž pod nosem zazvonil, řka: „líbí se pane sousede?" — I já nešťupu, děkuju," ozval se probuzený, myslě, že mu podáváno tabatěrky.

* * *

Paní L.: „A pěkně vítám z koupele, pane B. No jak se tam měli, jak se jim vede?"

Pan B. „O, věřejí mi, paní L., že dosud necítím ani těch nejmenších účinků po těch koupelích."

Paní L.: Z toho si nic nedělají, účinky se dostaví až později, to nejde hned najednou. Znala jsem jednu paní, která teprvé až za šest měsíců po koupelích umřela.

* * *

V kanceláři. — Sudí: Co je to pane Johanes, voni dělají jeden hloupý kousek za druhým.

Kancelista: Ach, pane sudí, u mně to jde všecko pomálu. Kdybych byl tak náhlým, jako pan sudí, udělal bych všecky hlouposti na jednou.

* * *

Někdy ani 70 letý ženich není ještě starým. O tom se přesvědčila onano hezká 24 letá holka ve Farribault Co. Minn., která r. 1846 vzala si 70letého muže pro jeho bohatství, doufajíc, že brzy zemře, a ona že po něm bude děditi, a pak se teprvé vdá dle chuti za mladého. — Nedávno teď zemřela 53 let stará, zanechala 7 dětí a 99 let starého vdovce, který ještě jest tak statný, že snad bude se ohlížeti po jiné.

* * *

Farmer přivedl řezníkovi do města krávu pěknou a nabízel ji za $60. — I víte co, strýče, dám vám za ni $100, ale budu vám vyplácet týdně dva bity (25c.) Spokojen s obchodem, nechal mu farmer krávu, a chlubil se doma, jak dobře pochodil. Až teprvé za 7 let a 36 neděl, když mu dorostl nejstarší synek, vypočítal mu, že vlastně na té krávě přes $10 prodělal, totiž, že za ni nedostal ani $50.

* * *

V londýnském listu jednom čteme oznámení následujího obsahu: V 6 lekcích naučím každého umění žebravému. Profesor Lazare Roonay založil ústav ku teoretickému a praktickému vyučování žebrotě. Má zásoby hojně certifikátů, jízev, pruhů, ran a boulí, které jsou k nepoznání čistě nápodobené podlé přírody. Obstarává vypůjčení dvojčat na den, též vůdčích psů pro slepce, berle, flastry, obvazky, a vše co do oboru toho patří. I na venkov zašlou se všecky objednávky a za mlčenlivost se ručí.

* * *

V Atchison, Kansas, jedno děvče snědlo čtyry libry svatebního koláče, drže se pověry, že pak v noci uvidí onoho, jenž jest jí ustanoven. Teď ale povídá, že ani za milion by si nevzala toho, o kterém se jí zdálo — a chce však prozradit, kdo to byl.

* * *

Občanům v Alta, Utah, nebylo minulého měsíce třeba choditi po schodech s hořejších poschodí dolů, neb potřebovali jen otevříti nahoře okno, a kráčeti majestátně ven po 10 stop vysokém skvoucím se sněhu.

* * *

Jeden pensylvánský senátor uhospodařil si během jediného zasedání státního sněmu $30.000. Když byl otázán, jak je to možno při služném $1.000 ročně, odpověděl, to že to uhospodařil tím, že se obešel bez služky.

* * *

V chicagské soudní síni žalovala krásná dívka svého miláčka bývalého, že jí musí vrátiti neb nahraditi následující cenné věci, které mu darovala: sedm milostných dopisů, jednu rukavičku, jednu kudrlinku a jeden fábor, aneb si ji vzíti. Nevysoudila chudinka však ani jedno ani jeho.

* * *

Když ušlechtilý mladík v Patagonii dospěje roků, kde se může oženiti, tu zamilovav se, nenavštěvuje anděla svého šest večerů v týdnu a dvakráte v neděli, nenosí jí khendy, syrup, cetličky a hubičky cukrové, nesedává u ní dcvou hodin do rána, pále při tom olej starého, nikoli. Dvoření v Patagonii je mnohem jednodušší. Zamilovaný si vyjede za holkou, chytí ji jako kobylu na své lasso, šmejká jí za svým koněm po zemi až domů, a to je vše co jest před svatbou zapotřebí.

* * *

Ve Valejo Cal. kazatel Hammond držel minule ryvajvely. A tu jednou měl za text slova písma: „Saule, Saule, proč mně pronásleduješ?" Náhodou byl mezi posluchači inžynýr jeden, jmenem Saul, se ženou a 10 letým hochem. Když kazatel slova textu asi po desáté opakoval, pravil hoch k otci pečlivě: „Tatínku, nedělej si z toho nic, vždyť ten chlap je opilý."

* * *

V Portlandu zamilovaný jeden psával básně na krásné vlasy svého cukrouška — jak se ale podivil, když po svatbě cukroušek ty krásné vlasy sejmul s hlavy a přehodil přes židli.

* * *

Obyvatel jeden 6. wardy ve Galvestonu postrádal noc co noc a hromady své dříví. A jal se číhati na zloděje. Nečekal dlouho, spatřil černocha, který naložil si plnou náruč. Občan naň vyskočil:

„Aha, už tě mám, chlape, co?"

„A to vy jste, aha!" odpověděl klidně černoch, pustiv dříví z náručí.

„Ano, to jsem já, a chci teď vědět, co tu máš co dělat?"

„Co dělat zde?

„Ano."

„Aha! Vidíte pane tuto hromadu dříví zde, ne?"

„Vidím."

„Well, pane tož vám musím povědít pane, že tamhle do té staré šendy, pane, přistěhovala se nová černá rodina, pane, která se mi pranic nelíbí. A já myslím, že kradou dříví, pane, jako blesk rychle, pane, a proto jsem myslel, pane, že bych vás měl vyhledati, pane, aby pakli se vám ztrácí dříví, pane, neřekl jste pane, že jsem vám to nepověděl, pane."

A černoch odešel, zanechav občana jako hromem omráčeného tou drzostí.

* * *

V Carson, Nevada, v některých hostincích předkládají se hostům ubrousky zrovna čtyři palce veliké. Nedávno host jeden prohlížeje si ubrousek, tázal se posluhy, nemohl-li by dostati větší. — „Jak velký si přejete, pane?" tázal se posluha. „Nejsem právě vybíravý, ale aspoň tak velký jako poštovní známka by mohl býti."

ZAHALEČ.

Obraz ze života od Marie Stroupežnické.

(Pokračování.)

Hynek spal již velmi tvrdě, a cen mu představoval samé divné obrazy; viděl otce kvílícího pro jediného syna, kterak mu vše odpouští. Viděl stráže na poručení otcova jej honící. Nevěděl co, co činiti: zda se vrátit do náručí otcova, aneb, daleko daleko prchnout, by jej hněv jeho nedostihl. Úpěl ve spaní žalostně.

Bartoš nemohl spáti; přemýšlel, jak by Hynka v nová osidla zaplesti mohl, by se z nich více nevymotal; činil to pro svou a všech svých společníků bezpečnost Dobře nahlížel, že kdyby se opět Hynek k otci navrátil, že jej nevyhnutelně vyzradit musí a on že těžkému podlehne trestu. Pročež hleděl tomu chytrostí předejít.

Byla to samá pražská toulavá chasa, jenž žijíce od podvodu, karbanu, ba i krádeže, četný spolek hromady činiil, jejichž hlavou byl Bartoš.

Mezi takovou čeleď byl ubohý Hynek zapleten, a silný proud hrozil jej násilně na věky do propasti strhnouti.

Hynek byl jediným synem bohatého pražského kupce, který obchod ve střižném zboží s velikým prospěchem ve vlastním skladě vedl. Pan Dobrovský byl muž šlechetný a požíval všeobecnou vážnost co občan, manžel i otec. Jediného syna Hynka vychoval dosti pečlivě; vynakládal na něho mnoho. Dokud žila matka, držel se Hynek příkladně ve škole i doma, hleděl si pilně učení. Po matčině smrti to šlo ale jinou cestou za zády otcovými. Pro velký obchod nemohl otec na syna sám dohlížeti, by v dalších študiích pokračoval; z té příčiny určil jej k obchodu a vzal jej po matčině smrti hned do skladu, by jej měl na očích.

Pan Dobrovský měl ve svém skladu již několik let pomocníka, v jehož správnost a věrnost mnoho důvěřoval; ten se k pánu svému lichotil, jako by jemu tělem i duší oddán byl. Hynka mu svěřil docela, aniž by byl na nějaký podvod pomyslil.

Nedělního a svátečního času vycházval s ním Hynek na procházku a pomocník Záborský vodíval vždy mladíka do podivných společností, do karet a mezi pijáky. Sprvu na to mladík ovšem podivně hleděl a vše přísnému otci vyzraditi chtěl; ale Záborský mu přísně zakázal, aby se otci nezmínil ani jediným slovem. Mladík se ho bál a nevzradil ničeho.

Záborský zneužíval již dávno důvěry pána svého; ubíral mu po málu mnohé věci, aby to však nepoznal, a vždy předstíral, že peníze na šat a na vyražení od otce obdržel v saních, která sám rukou převrácenou vyhotovil. Čistě se šatil, že mohl i do bohaté společnosti vstoupiti; byl v obchodu velmi zběhlý, zacházel s lidmi kupujícími úslužně, a proto si ho pán vážil a jeho co vlastního syna miloval tak, že mu jediného syna svěřil, jako staršímu bratru.

Tak se dovede člověk přetvařit.

Nebylo na tom dosti; brzy počal navádět Hynka, který po každé tolik odcizil, co na nedělní vyražení potřebovali.

Hynkovi se brzy takové vyražení zalíbilo a nebyl by Záborského pro celý svěc vyzradil.

Tak to trvalo již více než rok, aniž by byl otec co spozoroval.

Záborský by v pánu svém podezření nevzbudil, byl toho velice pamětliv, aby v určitou hodinu doma se dostavil a Hynkovi sladkého jedu jen v malých částkách podával, až by se v nich utužil a byl by jist účinku jeho bez prozrazení.

Tak uprchly dvě i tři leta; otec se domníval, že má syna pod ochranou nejctnostnějšího muže.

Záborský se obával, ne bez příčiny, že se čin jeho vyzradí, až by v Hynkovi nejprudčeji náruživosti vypukly a on se jim zcela oddal. Umínil si, chytrým způsobem z prachu se ukliditi. Napsal psaní jako by je byl od rodičů obdržel, v němž jej vyzývají, by Prahu opustil a doma sám pro sebe obchod zavedl. Dobrovský mu věřil a nerád jej od sebe propouštěl; vždyť v něm shledával věrného a příčinlivého pomocníka. Ještě jej hojně obdaroval a se slzami jej propustil.

Ubohý, nešťastný otče! Kdybys věděl, jaká zkázonosná bouře domu tvému hrozí! Kéž by raději srdce tvé puklo, než se takového dočekáš zármutku!

Po odchodu Záborského pustil Hynek zřejmě uzdu svým náruživostem; navštěvoval společnosti, do kterých je byl Záborský vodíval, dbal málo o obchod, a když jej otec někam poslal, nepřicházel leč opilý, což otci nápadné býti počínalo; nevěděl, odkup to přišlo, že Hynek tak se spustil. Počal mu domlouvati, což mu málo prospělo. Vzal jej do výslechu, ale trvalo dlouho, než Záborského vyzradil. Otec užíval láskavých prostředků, domlouval mu mírně a líčil mu následky takového života; když to ale neprospělo, obrátil se s bolestným srdcem k trestání, což ale tím větší kyselostí naplňovalo, že sobě umínil otcovský dům opustiti.

Vzdor tomu toulával se o celé noci ve společnosti spustlých dobrodruhů, při nichž i my sme jej našli.

Konečně pokročil otec k tuhým trestům, když mírná a laskavá slova neprospěla. Dal jej hledat stráží, ale vždy na darmo; on byl v bezpečnosti kde by jej netyl žádný vyslídil.

Jednoho dne odešel s večerem a nenavrátil se až třetího dne ráno, opilý v oděvu umazaném. Otec nechal jej, až by se vyspal a docela vystřízlivěl. Sprvu přikročil mírně, když mu ale syn vzdorovati počínal a na něho se obořil, až se bylo obávati, aby snad starce nezbil: zavolal otec podomka a kázal jej svázati.

To mělo za následek, že druhého dne Hynek otevřel pokladnici otcovu, všechny peníze vybral a je uschoval, a s večerem, když se sklad zavřel, odešel, by se více nevrátil!

Mnoho dní byl chován v oné krčmě kde sme jej sprvu nalezli.

Klička byl muž sprostý; heslem jeho byl zisk, ať si pomohl k penězům jakýmkoli způsobem. U sebe přechovával všecku luxu, u něho se trpělo všechno: u něho byl sklad zlodějů, od nich přijímal rozličné věci za jídlo a pití, což dvojitou křídou znamenával. U něho byl každý jist a nebál se stráží. Pro takový lid byly zvláštní skrýše, které žádné oko nevyskoumalo.

Před světem ale byl počestným mužem.

Tak uplynulo mnoho dní, aniž se otci poštěstilo vzdor všemu hledání a pátrání o uprchlém synu se dozvěděti. Jaké bylo teprv jeho leknutí, když otevřev pokladnici, prázdnou ji nalezl! Zármutek a leknutí uvrhly jej na lože, sklad cizým rukoum svěřiti musil. Lékař nedával velké naděje; ale tělesná síla pana Dobrovského zvítězila, že se v několika nedělích uzdravil, o čemž syn o všem ani zdání neměl.

Nyní počal Hynek hýřiti se soudruhy a peníze ubývaly jako voda. Již tak několik uplynulo měsíců a otec nevěděl o synovi a syn o otci.

Již přiblížily se smutné a deštivé dni listopadové a Hynek počínal býti s penězy u konce. Z prvu byl stále vesel, an se mu velmi takové zahálčivé živobytí líbilo; žil bez starosti a požíval všech rozkoší v plné míře, aniž by byl dále o tom pomýšlel. Nyní ale počalo mu to hýbati rozumem, a snad by se byl co kající syn do náručí laskavého otce navrátil, ale Bartoš co vůdce všechněch, bděl nad ním co Argus, by mu z klepet již vyklouznouti nemohl. Dnes byl právě takového rozmaru, jako venku listopadové počasí; v prsou jeho to vířilo jako v kotli: byltě sám s sebou v boji, co činiti má. I zdraví jeho bylo nepořádným životem utrpělo, a vše to šlo mu teď do hlavy, což Bartošovi ujíti nemohlo; hleděl mladíka na jiné myšlenky připraviti. Nešlo mu to ale dnes, jak si myslil, chtěl k tomu tedy příhodnější chvíle použíti, až by mladík vystřízlivěl.

Druhý den nastalo pěknější počasí; rozběhli se mimo Hynka a Bartoše po Praze. V postranní světnici seděl Hynek v trudných zamotán myšlénkách, aniž pozoroval co se děje.

„Co ty tak smutně sedíš?" řekl Bartoš, vcházeje do světnice; "ty musíš býti jiným člověkem, pakli mým přítelem zůstati chceš. Vím, že tě to rmoutí, že ti peníze dochází nevíš si k nim nikterak propomoci?" Hynek hleděl na něho v udivení jakoby ze strašného procitl snu. "Nevěděl bych," řekl, "či snad se mám do krádeže pustiti?"

"Toť se ví," řekl Bartoš chladně; nemá otec tvůj ještě dosti, nejsi ty sám dědičem jeho, nepatří ti vše, čím vládne?"

"Mám se na něho dopustit provinění?" řekl mladík se zachvěním; "nevíš, co mě již tíží?"

"Tys bloud, Hynku, pak-li si což takového představuješ; jako by si nedovedl ve společnosti mé a Ludmily noční dobou sklad otcův otevříti a co cenu má, si přivlastniti—či si snad lehčím spůsobem k penězům pomůžeš?"

(Pokračování.)

Spolkový zákon o nabytí homesteadu.

Odd. 2.289. Každá osoba, jež jest hlavou rodiny, aneb stáří 21. roku dosáhla, a občanem Spojených Států jest, aneb kteráž odpřisáhnuté vyjádření učinila že se občanem státi hodlá, jak toho zákony naturalisační vyžadují, má býti oprávněna takou čtvrt sekce aneb menší, ještě nepropůjčený kus veřejného pozemku registrovati a v majetek svůj vzíti, na nějž dotyčná osoba předkupný požadavek si vyzvedla; aneb kterýž v době, kdy se přivlastnění událo předkupu [pre-emption] jeden dollar a dvacet pět centů za akr podléhá aneb osmdesáte akrů neb méně takového ještě nezadaného pozemku, po dvou dollarech a padesáti centech za akr; pozemek ten má ležeti pohromadě v souhlasů se zákonními rozděleními veřejných pozemků a s patřičným vyměřením téhož; a každá osoba, která pozemek drží a obývá, jest oprávněna pozemek, kterýž s jejím hranicí, dle ustanovení této sekce registrovati, nesmí však tento s dříve již jí náležejícím, objem průměru 160 akrů přesahovati.

Odd. 2.290. Osoba, kteráž výhody předcházejícího oddělení použíti hodlá, má činiti požadavky u pozemkového úřadu distriktu v němž dotyčný pozemek leží, má pak odpřisáhnouti že jest hlavou rodiny, aneb že jest 21 roků stará aneb starší, aneb že ve vojště neb námořnictvu Spojených Států sloužila, a že požadavek děje se výhradně jen ve vlastním její zájmu, dále, že požadavek za účelem skutečného osazení a zpracování dotyčného pozemku se činí, a ne přímo ani nepřímo ve prospěch a výhodu některé jiné osoby; a když přísaha tato složena u registera aneb kolektora dotyčného pozemkového úřadu uložena jest, a za zanešení ne více jak osmdesáti akrů deset dollarů zaplaceno bylo, má pak požadovaný a podrobně roztvarovaný pozemek na jméno žadatele zanešen býti.

Odd. 2.291. Nemá se ale žádný list ujišťovací vydávati, aneb žádná listina držební vystavovati dříve, než uplyne pět roků od doby zanešení, a kdyby po uplynutí této doby, aneb v některou dobu během dvou let potom, osoba, v jejímž jménu zanešení se stalo, aneb v případu její smrti, její dědicové neb správcové; aneb v případu, že zanešení od ženy učiněno bylo, její dědicové a potomkové, v případu její smrti, dvěma věrohodnými svědky dokázali, že on, ona aneb její dědicové na dotyčném pozemku po pět let, bezprostředně po době složení požadované přísahy bydleli a tentýž spracovali, a dále, když on, ona aneb jich dědicové odpřisahnuté vyjádření učiní, že žádný díl tohoto pozemku prodán není, vyjímaje jak to v oddělení 2288 předepsáno jest a že on, ona neb jich dědicové vládě spolkové ostati chtějí; má pak ve všech těchto případech listina držební na pozemek těm vystavena býti, předpokládáno, že osoba, v jejímž jmenu listina vystavena jest, v době té občanem Spojených Států jest, jak v jiných případech zákonem předepsáno.

Odd. 2292. V případu smrti obou, otce a matky, a zanechání nedospělého dítka nab dítek pod stářím 21 roků, právo majetnictví má býti přeneseno na toto dítko neb dítka,; a vykonavatel závětě, správce neb poručník může kdykoli během dvou let po smrti pozůstalého rodiče, a v souhlasu se zákony státu, v němž dítky té doby jsou osazené, prodati pozemek ten ve prospěch řečených dítek, ale jen k tomu a žádnému jinému účelu; a kupující obdrží neobmezené majetní právo kupem, a patent od Soustátí po zaplacení úředních poplatků shora udaných.

Odd. 2.293. V případu, že by některá osoba přála si použíti ve svůj prospěch tohoto ustanovení, která by však za příčinou skutečné služby ve vojště neb při loďstvu Soustátí nebyla s to vykonati předběžné kroky v okrskovém pozemkovém úřadě, jak toho předcházející oddělení žádají, a jejíž rodina neb některý člen její by bydlela na pozemku, který hodlá zabrati, a na kterémž skutečná oprava a osazení byly učiněny, takováto osoba může učiniti zákonem žádané osvědčení (affidavit) před úřadníkem velícím v odvětví služby v němž osoba ta jest zaneprázdněna, kteréžto osvědčení jest tak vížícím pod zákonem, a s těmiže pokutami, jako by bylo učiněno před registerem neb receiverem; a když toto osvědčení bylo zanešeno u registera od ženy nebo jiného zástupce strany té, stane se platným ode dne tohoto zanešení; předpokládaje, že ucházení se a osvědčení jest zasláno zároveň s poplatkem a cenou zákonem žádanými.

Odd. 2.294. V každém případu, kde ucházeč se o výhody homesteadu, jehož rodina neb některý člen její usazen jest na pozemku vybraném a učinil na něm skutečné opravy a osazení, by nemohl pro vzdálenost, tělesní slabost neb pro jinou dobrou příčinu se osobně dostaviti v okrskové pozemkové úřadovně, jest mu zákonem povoleno učiniti osvědčení (affidavit) zákonem předepsané před klerkem soudu okresního, v místě kde jest osazený, a poslati je s poplatkem a cenou registerovi neb receiverovi.

Odd. 2.295. Register pozemkového úřadu zaznamená veškeré ucházení se pod ustanoveními tohoto zákona v knihách a mapách své úřadovny, a drží seznam všech těchto zaznamenání, a podá zprávu o nich vrchnímu pozemkovému úřadu i s důkazy, na nichž byly založeny.

Odd. 2.296. Žádné pozemky nabyté dle ustanovení tohoto zákona nemohou nijak propadati ku zapravení nějakých dluhů, učiněných před vydáním patentu na ně.

Odd. 2.297. Kdyby v některý čas po zanešení osvědčení, jakého se vyžaduje v oddělení 2.290, a před uplynutím pětiletí zmíněného v oddělení 2.291 se dokázalo, po slušném ohlášení osadníku, k usvědčení registera pozemkového úřadu, že osoba, která zadala osvědčení takové, byla skutečně změnila obydlí své, aneb opustila pozemek na více než-li šest měsíců v některé době, pak a v tom případu pozemek takto zanešený připadne zpět vládě.

Odd. 2.298. Žádné osobě nemá býti dovoleno, držební listiny na více než čtvrt sekce pod záštitou akt těchto si získati.

Odd. 2.299. Žádná z výhod v těchto aktech obsažených, nemá býti tak vykládána, aby některým spůsobem stávající zákony předkupné obmezovala aneb spůsobem nějakým jim škodila, a všecky osoby, jež žádosti své za právo předkupné před dvacátým květnem osmnáct set a šedesát dva podaly, mají k úplným výhodám zákona toho oprávněny býti.

Odd. 2.300. Žádná osoba, jež buď po dobu ne méně než čtrnácti dnů ve vojšti neb námořnictvu Spojených států sloužila, aneb po přijetí těchto zákonů sloužiti bude, nechť si co stálý vojín aneb co dobrovolník, po čas skutečné války v zemi aneb se zevnější některou mocí, nemá býti ve výhodách těchto akt pro své mládí skrácena.

Od. 2.301. Nic v těchto aktech obsažené nemá býti tak vykládáno, by to osobě, kteráž výhody, jež v oddělení 2.298 udány jsou použíti chce, bránilo, v které koliv době dřed uplynutím pěti roků na ní zanešený pozemek koupiti, nejnižší obnos zaň zaplatiti a kupní list od vlády obdržeti, přísně, jak se ve všech ostatních případech dle zákona stává, kde po důkaze skutečného osazení a obývání dotyčného pozemku, práva předkupná nastupují a poskytována bývají.

Odd. 2.302. Žádný rozdíl u vykládání a provádění tohoto zákona nemá býti činěn na základě rozdílův plemene neb barvy; dále nemají žádné pozemky minerální za předpisů těchto akt zanešeny a osazovány býti.

Odd. 2.303. (Jest vynecháno.)

Odd. 2.304. Každý obyčejný vojín neb důstojník kterýž v nedávné válce rebelské po dobu devadesáti dnů ve vojště Spojených států sloužil, čestně své propuštění obržel a loyalním poddaným vlády spolkové zůstal; se všemi vojsky, kteráž v službě Spojených států moci třetího oddělení dne 13. února osmnácte set a šedesát dva přijatým zákonem povolána byla, a každé loďník, námořník a důstojník, kterýž v loďstvu neb námořnictvu Spojených států po dobu devadesáti dnů v nedávné válce rebelské byl sloužil, své čestné propuštění obdržel a loyalním poddaným vlády ostal, má po vyplnění předpisů, jak dříve tuto udány, míti právo za to kus pozemku nepřesahující čtvrt sekce či-li sto a šedesát akrů zabrati a vládní kupní list naň obdržeti; pozemek tento má ležeti v jednom kusu, dle zákonich dolních rozdělení, zahrnujíc střídavě reservované sekce veřejných pozemků podél čáry některé železnice aneb jiného veřejného podniku, pokud není jiným účelům propůjčen a zachován; a má býti od jakýchkoli pozemků vzat, jež pod zákony homesteadními osazování otevřeny jsou; takový osadník homesteadu má také míti šest měsíců času, po vyhledání a zaistnění svého homesteadu a složení svého příselného vyjádření, by zanešení své provedl i s pracemi osazování a vzdělávání započíti mohl.

Odd. 2.305. Čas, který homesteadář toho druhu ve vojšti, loďstvu neb námořnictvu sloužil, má býti odečten od času, kterýž jak dříve udáno, k dosažení patentu zapotřebí jest; aneb kdyby propuštění své pro poranění neb pro neschopnost další služby, jež ve službě se mu dostalo obržel, pak má celý čas na který přisahal odečtea býti od času, jenž se obyčejně vyžaduje než kupní list se vydá, aniž by na délku času, po kterýž byl sloužil, byl brán ohled; ale žádný patent nevydá se homesteadáři, který nebydlel na homesteadu a nevzdělával jej nejméně po dobu jednoho roku po tom, když byl zapečal své vzdělávání.

Odd. 2.306. Každá osoba, která jest oprávněna dle ustanovení oddělení dvoutisícího třistého a čtvrtého držeti homestead, kdyby zabrala byla dosud dle homesteadních zákonů velikost pozemku menší než-li sto a šedesát akrů, má míti povoleno přibrati si tolik pozemku, aby připočítány k velikosti dříve zabrané nepřesahovaly jedno sto a šedesáte akrů.

Odd. 2.307. V případu smrti některé osoby, která by byla oprávněna k homesteadu dle ustanovení oddělení dvoutisícího třistého a čtvrtého, jeho vdova, pak-li se nevdá, aneb v případu její smrti aneb jejího vdání se, jeho nedospělí sirotci zkrze řádně ustanoveného a úředně u odboru vnitra uznaného poručníka, mají býti ku všem výhodám oprávněny v této kapitole vypočtenym v tomto ohlavi, povinni jsouce vykonati všecky podmínky, co se týče osazení a vzdělávání v tomto obsažené; ale kdyby osoby takové zemřely během doby své služby, celá doba služby má býti odečtena od doby až dosud předepsané k dokonalému titulu.

Odd. 2.308. Kdykoli by strana některá v den svého zabrání části pozemku dle zákona homesteadního neb později byla ve službu vstoupila, a byla zaneprázdněna buď ve vojště neb při loďstvu Soustátí, její služby v něm při vykonávání těchto zákonů homesteadních mají býti vyhledány co rovné, co do úmyslů a účelů, obývání za stejnou dobu na pozemku zabraném; a kdyby zabrání to bylo zrušeno následkem její nepřítomnosti z pozemku, pokud osoba ta byla při vojště neb loďstvu Soustátí, a s pozemkem tím se jinak nenaložilo, má býti její zabrání obnoveno; kdyby ale s pozemkem tím se bylo naložilo jinako, strana ta může zabrati pozemek jiný podle zákonů homesteadních, a její právo na patent proň může býti ustanoveno doklady o její obývání a vzdělávání prvního pozemku a o její nepřítomnosti s něho k vůli té službě.

Odd. 2.309. Každý vojín, námořník a loďník, důstojník neb jiná osoba příslušící pod oddělení dvoutisící třisté a čtvrté, může osobně neb i zkrze jednatele zabrati homestead podepsáním výkazu jednajícího podobného oně